

# Hayal Meyal

– NeclaKezbanT · 31 Ocak 2021

---

kentin ışıkları sendeliyor yine  
biraz sonra düşeceğiz hep birlikte  
tam orta yerine -itilip kakılan dünyanın  
oyuncak bebekler bile ağlayacak  
suya değerken güneş  
senin çok konuşan saçların

ama susmak geliyor içimden neden  
kuş uçmaz kervan geçmez  
beyhude bir zaman  
birer zavallıyız aslında anlasana  
gidenlerin resimleriyle avunan

aklında pervasız binlerce sözcükle  
toprağın oğlu kızı şimdi ne yapsın -haklısın  
gitmek diyorum bazen  
acaba beklemekten daha mı kolay

başkaları deşmesin diye  
bir gayretle  
atıyorum kendimi mütemadiyen  
kendi acılarımın kenarından  
ölmüyorum akşamdan sabaha  
bakıyorum hayretle -dünya hep aynı dünya

özlersen dert olur tuttuğun yol biliyorsun  
iyisi mi sen özleme  
kar yağsın mesela telaşla  
yer yerinde kalsın her zamankinden daha soğuk  
ne olursa olsun işte  
umut dediğin kesilmez ki şiiirden

yani ne var şimdi bunda  
daha çok insanız daha çok ağlarken  
gece vardiyasından

evine dönermiş gibi sev her şeyi yine de  
yorulmuşsan yorulmuşsun  
-ya ay lambası  
yanıyor her defasında kaygılı  
sönüyor her defasında mutsuz  
bakıyor bize uzaklardan

derken -dokundum zülfüyâre bak  
günün birinde kaybolacak bütün söylediklerim  
beni biraz hayalsiz bırak  
kentın ışıkları sendeler  
ayaklarımsa hep üşür benim  
gölgesine saklandığım mabet ağacımdı ellerin  
bana ellerini ver

Ocak 2021